

EDITORIAL**NOVA JUNTA, IDEES NOVES.**

Encetem una nova etapa. L'acrod de l'Assemblea d'AICO obre un període de quatre anys on un grup de persones comencem a treballar amb idees i il·lusió. Intentarem aconseguir resultats positius per a tots, encara que som conscients que no serà fàcil igualar i molt menys superar la tasca realitzada per Pere Castells i la seva Junta Directiva.

Tot seguit us exposaré algunes de les idees que tenim previstes tirar endavant l'any 1997.

Comançarem per batejar la nostra revista, li posarem un nom i la volem ampliar, i per això demanem l'ajut de tots els magatzems de la comarca, perquè la seva col·laboració serà molt important per tirar endavant aquesta ampliació.

Hem remodelat el nostre anagrama, tal i com podeu comprovar en aquest mateix butlletí.

A les mateixes oficines d'AICO anirem fent una biblioteca que tindrà llibres de consulta a disposició de tots els socis. Es tracta de reunir llibres amb informació tècnica d'aquells que només cal consultar de tant en tant, i precisament per això, si els tenim a la nostra biblioteca no caldrà comprar-los.

Donarem totes les facilitats per informatitzar les nostres empreses. Farem cursets d'iniciació i disposarem de programes específics per la facturació, amb disquets i CD-ROM.

Farem cursos de reciclatge d'aigua, gas, calefacció i electricitat.

Per fer possible aquests projectes, cal que tothom tingui en compte que és imprescindible la col·laboració de tots plegats. Cal matricular-se als cursets, cal que vingueu a les oficines d'AICO a fer consultes i suggeriments. Tots plegats hem de tenir en compte que AICO és la nostra associació i que només tirarà endavant si treballem plegats. Us necessitem a tots.

Només em resta donar-vos les gràcies per la vostra confiança i, en nom de la Junta Directiva, vull desitjar-vos que tingueu unes bones festes i un molt feliç any 1997.

Xavier Capdevila

L'ASSEMBLEA D'AICO NOMENA XAVIER CAPDEVILA NOU PRESIDENT.

Xavier Capdevila és oficialment el nou president de l'Associació d'Instal·ladors de la Comarca d'Osona. El seu nomenament es va fer oficial a l'assemblea extraordinària que es va celebrar el divendres dia 22 de novembre de 1996 a la sala d'actes de la Caixa de Manlleu a Vic. Capdevila va rebre el vist-i-plau de tots els socis presents a la reunió, que no eren masses. Xavier Capdevila va lamentar la falta de participació a l'Assemblea, però a vegades les absències s'han d'interpretar positivament, cal pensar que la majoria dels socis estaven d'acord en què Xavier Capdevila fos el substitut de Pere Castells a la presidència d'AICO, i si bé no van acudir a la reunió per donar-li el "sí" personalment, mai no els ha semblat que el nou president i la Junta Directiva que és al capdavant d'AICO no puguin fer una bona tasca.

En la seva intervenció a l'Assemblea, Xavier Capdevila va parlar del passat i del futur. Es va referir a la gran feina feta per la Junta Directiva que deixà el càrrec de manera oficial a la reunió del dia 22 de novembre. De cara al futur es va referir a diversos aspectes.

El nou màxim responsable de l'Associació va destacar la tasca fet per la Junta que acaba.

Va parlar de la revista, sobre la qual va dir: "*li volem trobar un nom, no n'hi ha prou en dir que és la revista d'AICO. Volem que la revista sigui una cosa viva, que parli d'aquells temes que ens interessin, per aconseguir-ho és molt important la col·laboració de tots els magatzems, esperem l'ajut de tothom per millorar la revista*".

Un altre dels temes que va esmentar el nou president a l'Assemblea va ser la creació d'una biblioteca al mateix local d'AICO. Es tractaria de reunir llibres i revistes fonamentalment tècniques i que només cal consultar molt de tant en tant.

L'objectiu és que tots els associats tinguin el màxim d'informació agrupada en aquesta biblioteca, per tal que la puguin consultar en el moment que calgui. Un altre dels projectes de la nova Junta Directiva que comença ara a treballar de forma oficial és el programa informàtic d'AICO de tarifes de preus i facturació, per tal de tenir-lo al dia i ajustar-lo a les necessitats de cada moment.

L'Assemblea d'AICO va donar el vist-i-plau a Xavier Capdevila.

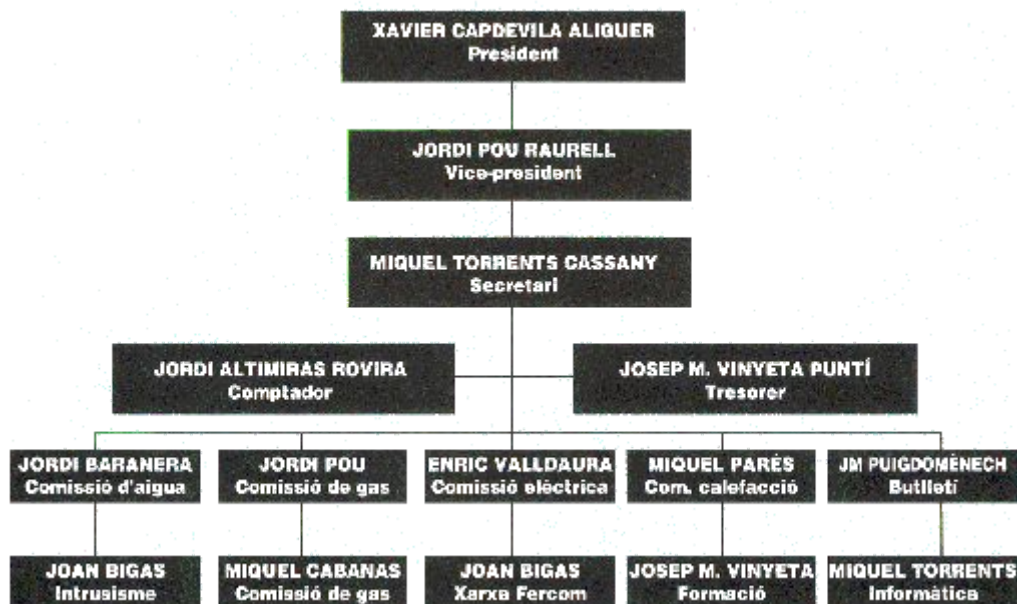
Les necessitats que puguin plantejar les comissions de treball d'aigua, gas, electricitat i calefacció, seran temes prioritaris per part de la nova Junta. Un altre tema és la xarxa FERCOM.

Xavier Capdevila va finalitzar la seva intervenció felicitant a aquelles persones que havien format part de la Junta Directiva els darrers cinc anys. Se'ls va lliurar un record com a reconeixement per la seva tasca desinteressada. Pere Castells el va rebre justament el dia que deixà oficialment de ser el president d'AICO. Un altre dels guardonats va ser el responsable de la Comissió de Gas, Miquel Macià, tot i que continuarà uns mesos col·laborant amb la Junta Directiva.

Reconeixement a la feina ben feta.

Una de les poques satisfaccions que pot tenir el component d'una junta directiva, és que els socis es presentin a les reunions a les quals els convoquen, que només sol ser una o dues vegades l'any. Pere Castells i el seu equip se'n van anar amb un record fet per la ninotaire Pilarín Bayés, i amb el reconeixement dels socis que eren a l'assemblea extraordinària que es va fer el dia 22 de novembre. Queda a la consciència de cada soci el saber si va actuar correctament presentant-se o no a aquella reunió. Una pregunta: quedar-se a casa és la millor solució?

La nova Junta Directiva d'AICO.

Xavier Capdevila als mitjans de comunicació.

La totalitat dels mitjans informatius que tenen àmbit comarcal a Osona es van fer ressò del nomenament de Xavier Capdevila com a president d'AICO en substitució de Pere Castells.

Amb un grau de tractament diferent, l'Ausona, EL9NOU i La Marxa van publicar el dia 29 d'abril la notícia del canvi de president. També TVO, la televisió de la comarca, va dedicar una part de l'informatiu a Xavier Capdevila, en una entrevista que li va fer Isable Campos. En definitiva AICO va ser notícia.

Tota la premsa d'Osona es va fer ressò del canvi a la presidència d'AICO.

ELS PIONERS D'AICO CEDEIXEN EL RELLEU A UNA NOVA JUNTA DIRECTIVA.

El Gremi d'Electricitat té una llarga vida a la comarca d'Osona, atès que ja treballava a la dècada dels 60, encara que en unes condicions molt precàries. La transformació que cal considerar important es va fer fa poc més de cinc anys, quan Pere Castells va ser president i, ajudat per un grup de persones amb empena i ganes de millorar la situació que es vivia aleshores, van començar a transformar el Gremi en Associació. La creació d'AICO va millorar el panorama dels instal·ladors de la comarca d'Osona. L'obertura d'un local on els professionals hi poden anar en qualsevol hora d'oficina i l'organització de cursos van ser els primers canvis significatius.

Tot seguit recordarem algunes de les persones que van formar part d'aquell grup de persones que integraven la primera Junta Directiva. Recordem que amb Pere Castells ja hi vam conversar en el número anterior d'aquesta revista.

**Pere Rovira:
"calia anviar moltes coses".**

La primera feina que va fer com a component de la Junta Directiva de la Associació d'Instal·ladors de la Comarca d'Osona, va ser la Comissió d'Electricitat. Dos anys després va començar a fer la llista d'aquells que no pagaven als instal·ladors, que li va ocupar molt de temps dels més de cinc anys que va ser primer al Gremi i després a AICO.

Pere Rovira recorda que Pere Castells li va demanar durant molt de temps formar part de la Junta. En aquest sentit ens deia: **" molt temps abans d'entrar al Gremi, perquè AICO encara no existia, en Pere Castells tot sovint em parlava de la necessitat d'entrar a la Junta i millorar les moltes coses que havien de canviar. Ell sempre es queixava que les coses no funcionaven i que calia treballar per millorar-les. Va fer tres o quatre reunions en un restaurant preparant-nos, vam parlar amb les persones que en aquells moments portaen el gremi i no hi hagué cap problema, ens vam posar d'acord de seguida "**.

"També vaig tenir problemes, una vegada fins i tot vaig presentar la dimissió com a component de la Junta Directiva"

Sobre la fit més important aconseguida per la Junta que ara deixa el càrrec, Pere Rovira parla de **" tenir el local obert tot el dia i poder-hi fer cursos. Això és de fàbula. També cal parlar de l'augment d'associats, vam entrar amb 120 socis i actualment en tenim 240 "**.

Pere Rovira Puigdesens va ser un dels fundadors d'AICO com associació.

Pere Rovira va tenir alguns problemes, sobretot quan treballava en la feina dels impagats: "**fins i tot vaig arribar a presentar la dimissió. Va ser quan una persona havia pagat un deute i, precisament per això, la vaig treure de la llista. Després algú em va demanar perquè l'havia tret i em volien obligar a tornar-li a posar, jo m'hi vaig negar perquè ja havia pagat el que devia. La llista d'impagats és llarga, però em penso que he pogut ajudar a alguns companys a cobrar diners que els debien**".

Pere Rovira pensa que la informàtica és el futur i que cal que la nova Junta treballi en aquest sentit. Sobre la qüestió d'impagats pensa que cal canviar-ho: "**la manera que ho portava jo potser no és la millor**". L'experiència és molt important en aquest càrrec, tant com la renovació dels directius per tal que tothom treballi amb il·lusió i idees.

Joan Saborit:

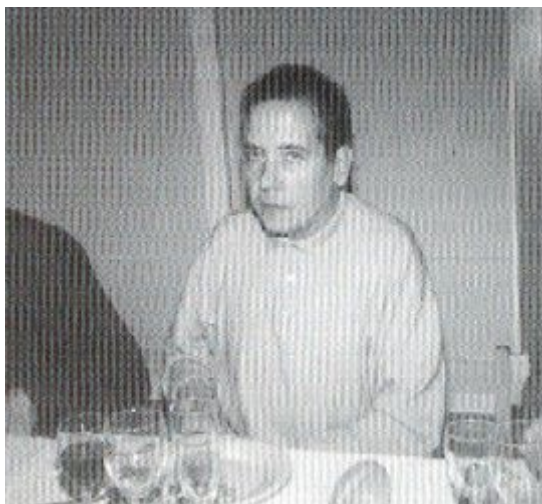
"l'atenció al públic una de les fites més importants".

Va formar part de la Junta Directiva d'AICO durant més de cinc anys, va entrar juntament amb Pere Castells. Darrerament formava part de la Comissió de Festes i era membre de la Comissió d'Electricitat, en la seva última etapa era el Secretari de la Junta. També havia format part de la Comissió de la Revista.

Quan va entrar a la Junta, Joan Saborit volia col·laborar en allò que fos possible per tirar endavant l'Associació, i li sembla que els resultats han estat positius, perquè destaca unes quantes coses de la feina feta durant aquests cinc anys: "**l'atenció al públic és una de les fites més importants. Hem passat de tenir unes hores a la setmana, a disposar d'una oficina oberta tot el dia en hores de treball**".

Quines coses hauria de fer la Junta d'AICO que comença ara a treballar?

"**Hauria d'acabar el programa d'informàtica, que ha quedat una mica penjat. També caldria millorar la imatge d'AICO, volíem fer una campanya de cara als instal·ladors, caldria fer-ho pel bé de tots plegats**".

Joan saborit va entrar a la Directiva juntament amb Pere Castells.

Xavier Rovira:

"els hem posat el llistó bastant alt"

Va començar a treballar a la Junta d'AICO a la Comissió d'Electricitat, i més tard va ser el responsable de la revista. Xavier Rovira va estar més de cinc anys a la Junta, treballant per millorar l'Associació.

Tal com apuntàvem abans, una de les tasques que va desenvolupar fou com a responsable de la revista, que no vol dir únicament editar unapublicació cada tres mesos, sinó aconseguir el finançament per fer-ho possible, poder tenir temes que siguin del màxim

interès per als associats i, en definitiva, fer que la revista sigui una eina útil per als instal·ladors de la comarca d'Osona.

Xavier Rovira va ser un dels impulsors de la revista de l'Associació.

Pensa que: " ***aquesta Junta va fer moltes coses, penso que la majoria van ser positives i d'altres no tant, però en general vam treballar molt. Si cal destacar alguna cosa, potser parlaria de la revista, el programa de tarifes de preus i la comunicació amb els magatzems. També vam treballar molt en l'assegurança gremial***".

Què penses que ha de fer la nova Junta?

" ***Els hem posat el llistó bastant amunt, en aquests anys hem fet moltes coses que eren necessàries. Es poden fer moltes coses, encara que ara mateix no sabria dir res en concret***".

Xavier Rovira és un centellenc que en els darrers cinc anys ha treballat de valent per tirar endavant l'AICO i aquesta revista que teniu a les mas.

Ramon Soler:

"Cal mantenir les coses bones que tenim"

Ja fa uns mesos que va deixar de ser de la Junta Directiva d'AICO, d'on havia estat cap de la Comissió d'Electricitat, encara que al principi tenia altres funcions. Ramon Soler va entrar a AICO quan encara era un Gremi.

Quins projectes teniu en entrar al que aleshores era el Gremi?

" ***Vam anar treballant sobre els problemes que anàvem tenint. Potser una de les primeres coses importants aconseguides va ser facilitar la burocràcia als instal·ladors perquè tramitàvem la documentació imprescindible, que cada dia és més complicada***".

De què estàs més content de les coses aconseguides per la Junta?

" ***Una primera que sembla molt estranya és la de fer l'AICO, fer els estatuts i crear una associació com calia. Una altra és dotar-la d'un tècnic enginyer i d'unes visites setmanals tècniques. També destacaria el fet de començar a tenir contactes amb Barcelona per la part elèctrica***".

Ramon Soler va tenir diverses responsabilitats a la directiva que ara deixa.

LA NOVA IMATGE DE L'ASSOCIACIÓ D'INSTAL·LADORS DE LA COMARCA D'OSONA.

Una de les primeres coses que va voler fer la nova Junta Directiva d'AICO, va ser canviar l'anagrama, que és el signe identificatiu.

S'ha volgut donar una imatge més moderna i actual, per tal d'estar en consonància amb els temps que vivim, de finals del segle XX. Hi ha elements que no es poden modificar, com els símbols que representen els quatre gremis inclosos a l'Associació, però globalment s'ha optat per una estètica i uns colors que estiguin en consonància amb l'actualitat i s'han modernitzat les lletres.

La simbologia és important en l'època actual, és per això que la Junta ha volgut posar-se al dia en l'aspecte extern d'una Associació que té la voluntat d'afrontar el repte del futur en les millors condicions possibles.

Aquest és un model del nou anagrama d'AICO.

EL DIFÍCIL CAMÍ DEL GAS NATURAL CAP A LA COMARCA D'OSONA.

L'arribada del gas natural a la comarca d'Osona és motiu d'una transformació important tant des del punt de vista de les empreses com per les famílies, atès que aquesta energia representa un canvi considerable essencialment en el tema de transport de l'energia que fa anar tota mena de maquinària i pels diversos sistemes de calefacció.

Però el rebombori per l'arribada de gas afecta també als professionals. Com és lògic, alguns instal·ladors volen participar directament en tota la infraestructura pròpia d'un canvi d'aquestes característiques, però Gas Natural, SA treballa a través d'empreses, que ells anomenen "contractista de distribució", que tenen la responsabilitat de fer treballs tant de la canalització imprescindible per l'arribada del gas a cada client com per fer les instal·lacions interiors de les empreses i dels particulars que signen un contracte amb Gas Natural, SA.

Vam voler conèixer l'opinió de Gas Natural, SA. Pere Costa i Joan Jerez ens van donar la versió de l'empresa de cara a una actuació que alguns instal·ladors interpreten com a poc correcte amb els professionals de la zona.

L'arribada del gas natural a la comarca ha provocat alguns problemes.

"A Centelles, en uns sis mesos es fan més de 600 instal·lacions"

Segons la versió de Pere Costa: **" Gas Natural, SA necessita els serveis dels contractistes de distribució quan es fan les campanyes intensives de gasificació en una població. Els instal·ladors locals també hi poden participar en la mesura de les seves possibilitats, però cal entendre que no poden atendre les demandes que es produeixin "**.

El representant de l'empresa Gas Natural SA, ens va posar un exemple: **" en el cas de Centelles, en set mesos es fan unes 600 instal·lacions, 240 de les quals són amb calefacció inclosa; cal entendre que els instal·ladors locals tardarien mesos en fer aquesta feina. A Gas Natural, SA ens interessa que els usuaris que ens contracten gas el tinguin el més aviat possible; comercialment és impensable demanar a una persona que s'esperï setmanes o fins i tot mesos a tenir gas perquè els instal·ladors locals no poden atendre totes les sol·licituds "**.

Aleshores, quin paper hi jugen els instal·ladors de les diverses poblacions on arriba el gas natural.

" Tenen dues opcions, treballar pel seu compte o fer-ho en col·laboració amb el contractista de distribució. En aquests casos, els professionals de cada poble poden treballar segons les seves possibilitats, fent les instal·lacions que la seva infraestructura els permeti ".

Quan temps dura la tasca del contractista de distribució?

" Va en funció dels diversos pobles, però en general podem dir que no arriba a un any. Gas Natural, SA, primer fa una fase intensiva per fer arribar el gas als consumidors; més endavant quan, en funció del nombre d'usuaris es considera que aquell lloc ja és una població consolidada, el contractista de distribució sol deixar de tenir unes oficines obertes a aquell poble i només actua de manera puntual per tal d'ampliar les zones encara no gasificades d'aquella localitat".

Gas Natural només donarà servei al clients amb contracte firmat amb l'empresa.

Un aspecte important a tenir en compte abans que un instal·lador local faci gestions amb els seus clients per fer-li arribar el gas natural és segons Pere Costa: **" Gas Natural, SA només es compromet a donar el servei de gas als clients que tenen signat un contracte amb la nostra companyia. Les gestions que es puguin fer abans de la signatura del futur usuari del gas natural han de tenir aquest considerant. Dit d'una altra manera, els instal·ladors locals han de consultar amb Gas Natural, SA si en aquella zona concreta on resideix el seu client hi arribarà la consucció de gas".**

L'arribada del gas natural a Osona respon a l'acord a nivell de la Comunitat Europea que es va concretar en el Pla Energètic Nacional (PEN), que contempla diverses xarxes, algunes fetes i d'altres que s'estan realitzant i que vol incrementar notablement el nombre d'usuaris del gas natural. A la comarca d'Osona només la ciutat de Vic tenia l'anomenat "gas ciutat" que fa uns mesos va ser substituït pel gas natural. Segons ens va confirmar Pere Costa i Joan Jerez, a partir del dia 1 de gener de 1997, la ciutat de Vic tindrà una oficina de Gas Natural, SA a la capital d'Osona, segurament en el mateix lloc on actualment hi ha el que fins ara era Gas de Vic, SA.

És impossible informar del calendari que l'empresa Gas Natural, SA seguirà a la comarca d'Osona pel que fa a la gasificació. Podem assegurar que, tard o d'hora arribarà, a part dels pobles on es treballa actualment, a Roda de Ter, Manlleu, Torelló, Sant Vicenç de Torelló, Sant Hipòlit de voltregà, Sant Quirze de Besora i també a Taradell, població aquesta darrera que inicialment en quedava fora, però que al final li han inclòs. També és segur que aquesta xarxa que segueix amb algunes variacions la carretera N-152, s'acabarà a Ripoll, però si en el cas d'Osona no vam poder concretar el calendari, el futur del Ripollès encara està menys definit.

Gas Natural, SA no dona informació prèvia sobre l'arribada del gas a cada poble osonenc.

Gas Natural, SA treballa actualment a Centelles, localitat on en una primera fase hi haurà 7'5 kms de xarxa. Tenint en compte que Centelles té unes 2500 vivendes i empreses que potencialment poden ser clients, la companyia espera que, en 20 anys, un 56% de la població tingui servei de gas natural; per complir-se aquestes previsions, Centelles necessitarà aquestes previsions, Centelles necessitarà una xarxa de gas de 21'5 kms.

Actualment es fan les obres a Els Hostalets i les properes poblacions on es treballarà seran a Taradell i Roda de Ter, sempre amb el ben entès que Gas Natural, SA no vol anticipar informació sobre les previsions ni de les obres amb motiu de la xarxa ni de quan està previst que el gas arribi als usuaris. La discreció en aquest sentit és total i només es poden fer especulacions.

ELS INSTAL·LADORS LOCALS HAN DE PARTICIPAR EN L'ARRIBADA DEL GAS NATURAL A OSONA.

Miquel Macià ha estat la persona d'AICO que ha tingut més responsabilitats en les negociacions primer pel canvi de gas a Vic i després per l'arribada del gas natural a Osona, fins el punt que ha ajornat unes setmanes la seva baixa de la Junta, un cop havia cobert la seva etapa, per tal de cloure unes negociacions que han estat llargues i complicades, amb l'empresa Gas Natural, SA.

Els instal·ladors de la comarca d'Osona no podien quedar al marge de l'arribada del gas natural a molts pobles osonencs. Com queda explicat a l'entrevista que publiquem a les planes anteriors, Gas Natural, SA contracta companyies per tal que realitzin de forma íntegra la feina de xarxa i d'instal·lació que necessita cada nou usuari.

Des d'AICO es pot assessorar i resoldre els problemes que puguin tenir els instal·ladors per l'arribada del gas.

Per aconseguir-ho es van fer moltes gestions. La millor conclusió que se'n pot treure és que tots els instal·ladors acreditats que estiguin afiliats a AICO poden realitzar qualsevol treball relacionat amb el gas; si necessiten qualsevol mena de recolzament, han de saber que a AICO hi trobaran la millor solució per cada cas.

Miquel Macià ens explica totes les gestions fetes per AICO en el tema de gas. Ja és sabut que la companyia organitza una reunió prèvia als treballs de xarxa per explicar a la població els detalls de l'arribada del gas. Miquel Macià i altres companys de Junta van ser a la primera reunió que es va fer a Aiguafreda, població que no cal oblidar que o pertany a la comarca d'Osona.

" Vam anar a Aiguafreda -ens explica Miquel Macià- com oients, perquè nosaltres només hi tenim un instal·lador afiliat. volíem saber com anaven aquestes coses. A Aiguafreda vam començar els primers problemes per la falta d'informació de Gas Natural, SA cap a AICO. La seva resposta és que consideraven que Aiguafreda no és Osona. Després de parlar-ne, vam decidir fer una carta firmada per l'Ajuntament d'Aiguafreda, Gas Natural, SA i AICO. La vam redactar però dies més tard a Gas Natural ens va dir que no la podíem firmar".

Però malgrat les negociacions puntuals, s'ha de dir que Gas natural, SA té una certa raó quan assegura que els instal·ladors locals no poden fer els treballs que les empreses distribuïdores realitzen en pocs mesos. És cert això?

" Sí, és cert, però els instal·ladors de cada poble hi poden treballar. Hi ha dues maneres de fer-ho: o contractat per les empreses que tenen l'explotació o treballant pel seu compte. En el primer cas, AICO vetllarà perquè els instal·ladors afiliats a l'Associació puguin treballar en les millors condicions possibles. Quan siguin els professionals

locals els que facin totes les gestions, aleshores s'ha d'intentar que els comercials de Gas Natural, SA no visitin els clients que prèviament han arribat a un acord amb els instal·ladors del poble".

Cal tenir negociacions directes només amb els responsables de Gas Natural, SA.

Un dels problemes que van aparèixer és que els instal·ladors locals informaven a l'empresa que té l'explotació de l'arribada del gas natural a cada localitat que algun client seu en volia, i tot seguit hi enviaven un comercial que solia prendre el client a l'instal·lador local. Per evitar aquest problema, Miquel Macià ens informa de la manera amb què treballa Gas Natural, SA a tots els pobles: "**Gas Natural, SA adjudica a una empresa la canalització i els treballs d'instal·lació a cada poble. Aquestes empreses estan obligades a obrir una oficina a cada localitat; a aquestes oficines hi ha personal d'aquesta empresa però també hi ha dues persones de Gas Natural, SA, una de les quals és un gestor tècnic**".

La barreja de personal complicava les coses, tal i com ens explica Miquel Macià.

- "**Els instal·ladors locals anaven a aquestes oficines i parlaven amb la primera persona que hi trobaven, que generalment era de l'empresa instal·ladora del gas a la població. Si el professional d'aquell poble informava del nom del seu possible client, aquest rebia la visita d'un comercial de l'empresa contractada per Gas Natural, SA, cosa que podria arribar a provocar la pèrdua del client per part de l'instal·lador local**".

La manera d'evitar aquest problema, segons ens explica Miquel Macià, és no parlar mai amb cap altra persona que no sigui de Gas Natural, SA.

Els instal·ladors locals podrien arribar a perdre feines en informar a l'empresa contractada per Gas Natural, SA.

Resoldre aquest problema va ser el principal objectiu de Miquel Macià i dels altres representants d'AICO. Una altra dificultat és que no tots els professionals d'AICO assisteixen a les reunions que l'Associació convoca a cada poble per informar de l'arribada del gas. En alguna població les absències han estat molt importants, sense tenir en compte que només amb informació els instal·ladors de cada poble es poden evitar problemes.

REUNIÓ PER PARLAR DE LA CAMPANYA D'ACUMULADORS DE LES COMPANYIES ELÈCTRIQUES.

Les companyies elèctriques FECSA, ENHER i HECSA fan una campanya on ofereixen acumuladors que els seus clients poden comprar, en unes condicions molt favorables. FERCA es va interessar pel tema per tal d'evitar que els instal·ladors en sortissin perjudicats, i per això van convocar una reunió a la qual hi van assistir Ferran Ycobalzeta i Josep Trobado, de FECSA, Lluís Enjuanes d'ENHER i HECSA, Àngel Martínez, Delfí Alsina, Vicenç Paytuvi, Fèlix Martínez, Jordi Creixell i Joan Casals, per part de FERCA.

Segons que es va acordar a la reunió, la campanya de publicitat d'acumuladors, tant als mitjans com directa als usuaris, es va cloure el dia 15 de desembre.

Les companyies contestaran a les demandes d'informació de la campanya mentre tinguin efectes, explicant que l'instal·lació dels acumuladors la pot fer el professional habitual del client o el Punt de Servei que se li assigni, en el cas que no tingui instal·lador habitual, en les mateixes condicions de la campanya.

Per a futures promocions i campanyes, els reunits van acordar que les entitats que representen col·laboraran en la determinació de les seves característiques.

Per tal d'instrumentar aquesta col·laboració s'estableix una comissió de coordinació, amb representants de cada una de les entitats assistents, que elaborarà les bases d'informació, actuació i col·laboració. La primera reunió es farà el mes de gener a la seu de FERCA.

LES DIFERÈNCIES ENTRE LA NORMA BÀSICA DEL GAS DEL MARÇ DEL 1974 I EL NOU REGLAMENT D'OCTUBRE DE 1992.

Tot seguit destaquem els aspectes diferencials i complementaris i les novetats existents entre la Norma Bàsica de Gas del mes de març de 1974 i el nou Reglament del mes d'octubre de 1992.

El conjunt normatiu s'estructura en dues parts: la primera inclou el Reglament i els seus annexes i la segona l'apèndix o els mínims a complir.

En els dissenys d'instal·lacions cal seguir la instrucció que marca la "Documentació i posada en marxa de les instal·lacions Recaptadores de Gas" que és a l'Ordre del 17/12/95.

Cal tenir en compte, quan sigui previsible, els canvis futurs de gas o subministrar.

Per a la instal·lació de tubs soterrats cal anar al "Reglament de xarxes i escomeses de combustibles gasosos".

Els conductes que portin canonades podran ser metàl·lics o d'obra.

En la modalitat de canonada engalzada s'autoritza l'ús d'acer inoxidable.

Complementa les distàncies mínimes a altres serveis o al sòl.

Els vehicles a motor no tenen consideració de recipient de combustible líquid.

Pel que fa als materials, cal tenir en compte que:

- Per a la modalitat de canonada soterrada s'autoritza l'ús d'acer inoxidable, es podrà fer servir el polietilè i la fundició dúctil.
- Per a la modalitat de canonada en beina o conducte s'autoritza el polietilè "amb restriccions".
- En instal·lacions receptores, l'ús de flexibles metàl·lics es limita a la connexió de comptadors.
- Per a la connexió d'aparells es fa servir el tub flexible amb dispositiu de seguretat. El "Espirometàlic" amb el qual no hi ha contacte amb el forn o el terra i el "Tipus Gaslink" en què hi ha contacte amb el forn o el terra.

Requisits per als comptadors:

- Queda prohibida la instal·lació de comptadors de gas a nivell inferior al primer soterrani.
- Els espais de ventilació de comptador tindran les mateixes condicions de ventilació que es demana per a un soterrani suficientment ventilat.

Normes per a reguladors:

- Cal instal·lar abans i després del regulador una presa de calibre dèbil per comprovar que funciona correctament.

VENTILACIONS		
TIPUS DE LOCAL	TIPUS D'EVACUACIÓ	TAULA
Només per aparells connectats a p.d.c.	Pròpia de l'aparell	I
Només per aparells no connectats a p.d.c.	Per xemeneia general	I
Per paret extractora o conducte	II	
Aparells connectats i no connectats a p.d.c.	Per xemeneia general o tallatirs d'aparell connectat	I per a connectats + II per a no connectats
Extractor, paret, conducte		

Les condicions dels locals que tenen aparells.

Condicions generals dels locals que contenen aparells:

- Dos locals es consideraran com un de sol si es comuniquen per una obertura de 3 metres quadrats, com a mínim.
- Es considera com a zona exterior si disposa d'una superfície permanentment oberta de com a mínim un 40% de la superfície de les parets a l'exterior i com a mínim 2 metres.
- Els patis de ventilació hauran de tenir necessàriament una superfície mínima de 4 metres quadrats i el seu costa més petit com a mínim 2 metres.
- En finques ja construïdes es permeten 3 metres quadrats de superfície i el seu costat més petit ha de tenir com a mínim 1 metre; si no es poden complir aquestes necessitats, cal consultar amb els serveis Tècnics.
- No està permès col·locar aparells de gas a un nivell inferior al primer soterrani.
- Els escalfadors d'aigua instantanis han de tenir un conducte d'evacuació, sigui quina sigui la seva potència, (millor que siguin de xapa llisa).
- El dimensionat de les entrades d'aire varia substancialment i està en funció de la forma d'evacuar els productes de la combustió dels aparells no connectats.
- El local que no conté cap aparell connectat a cap conducte d'evacuació ha de tenir l'entrada d'aire directa i en aquest aspecte només s'estableix una excepció: poden tenir entrada indirecte d'aire a través d'un altre local que no sigui un dormitori, bany, lavabo o dutxa.
- La distància mínima entre l'extrem final del deflector o la reixa per a l'evacuació dels productes de la combustió i qualsevol obertura d'entrada d'aire serà superior o igual a 40 cm.
- Per aconseguir una ventilació ràpida, el local que conté aparells no connectats necessita una superfície mínima de 0'4 metres quadrats (es poden evitar si tots els focs disposen de dispositiu de seguretat per apagar la flama).
- Els locals amb aparells no connectats han de tenir un volum brut de com a mínim 8 metres cúbics; malgrat això, es podran instal·lar en locals de 6 metres cúbics de volum brut si s'incrementen les entrades d'aire en un 20%.

Pel que fa a les proves d'estanqueïtat, el nou reglament no esmenta les de "resistència".

Es realitzaran amb aire o gas inert: a 5 bar per trams en MPB. A 1 bar per a trams de MPA amb pressió de servei més gran de 1000 mm.cda. A 150% de pressió de servei per a trams de MPA amb pressió de servei menor o igual a 1000 cda. A 500 mm cda per a trams de BP.

Classificació dels defectes en instal·lacions en servei:

- La nova normativa modifica la denominació dels defectes tant els crítics com els majors.
- S'afegeixen defectes tipificats com a menors.
- S'excepcuen els escalfadors de (51/min.) instal·lats abans i sense sortida de gasos cremats i la instal·lació de canonades de plom o coure encastades o les d'acer rosca.
- Determina uns graus de fugida en les instal·lacions per a determinar el seu grau de funcionalitat.

El nou reglament es relaciona la normativa UNE acceptant les normes admeses en els altres estats membres de la CEE.

Els talls de connexió han de ser del model homologat de Polietilè amb un extrem i de coure o d'acer en l'altre extrem, s'han de col·locar de manera que el passamur que l'acompanya sobresurti com a mínim 15 cm. del paviment, de manera que la belina-passamur rebi completament el formigüé i el paviment existent, independentment de la profunditat en què quedi el Polietilè.

TAULA I	
Cal. total instal·lat (GT) KW	Secció lliure de l'obertura cm2
>- 25 (21.500 kcal/h)	>- 30
25 a 70	>- 70
> 70 (60,200 kcal/jh)	5. (GT) 1.000 kcal/h

TAULA II	
Tipus d'aparell de gas instal·lat	Secció lliure d'obertura
Aparells de cocció	>- 70 cm2
Aparells de calefacció, rentadores de roba, rentaplats, neveres i altres aparells domèstics de despesa calorífica total fins a 4,65 KW (4.000 kcal/h)	>- 30 cm2
Aparells de calefacció amb una despesa calorífica total de 4,65 KW (4.000 kcal./h >- GT -6,96 KW (6.000 kcal/h.)	>- 45 cm2

FERCOM, UN OBJECTIU INFORMÀTIC DE FUTUR PER ALS INSTAL·LADORS.

Un dels projectes importants de cara al futur dels instal·ladors és la xarxa FERCOM, que té l'objectiu d'intercomunicar totes les empreses del sector a través d'una xarxa telemàtica d'Intranet, implementada i amb aplicacions informàtiques específiques pel sector i de potenciar la connexió a Internet a les empreses associades. També es vol dotar d'ordinadors personals a aquelles empreses que no en tinguin.

Les comunicacions de la xarxa s'establiran a través d'Infovia i es comunicaran les empreses del sector, les empreses i les seves associacions d'àmbit territorial. En el futur és previst comunicar les associacions i les empreses amb les companyies subministradores, serveis d'indústria, entitats d'inspecció, de normalització i d'altres. També existeix el projecte de connectar les empreses amb els seus proveïdors, assessors, gestors, etc.

Un dels objectius de la xarxa Intranet és que les aplicacions no tinguin complicacions, que sigui fàcil entrar a la xarxa. En aquest sentit, l'usuari veurà informatitzats els seus documents de treball actuals. L'objectiu és que s'aprenqui a utilitzar la informàtica com una eina habitual a l'empresa.

Les aplicacions informàtiques específiques que es preveuen per la xarxa Intranet són:

- Complimentació de butlletins, càlculs, etc.
- Enviament de circulars, avisos i notícies, eliminant el correu.
- Realització d'estadístiques del sector, eliminant el coreu.
- Fulles de denúncia de l'intrusisme professional a omplir pels associats per instar les denúncies corresponents i llistats de consulta.

Un dels objectius és que totes les empreses tinguin ordinadors personals i la formació adequada.

- Gestora de compres entre els associats i els seus proveïdors habituals, eliminant telèfons, fax i temps de gestió.
- Consultes tècniques i de preus a proveïdors i a fabricants.
- Concursos i notícies del sector.
- Facilitar l'accés a programes de gestió d'empresa i la connexió a Internet.

De cara al futur, es vol portar el control de butlletins professionals per part de les associacions, companyies, serveis d'inspecció i de delegacions d'Indústria.

També hi ha previst fer una borsa de treball, una borsa de subcontractació, un mercat d'oportunitats i un correu electrònic amb assessors gremials.

La presentació està prevista inicialment pel mes de març de 1997

Infovia agruparà 6.300 empreses

El projecte de la xarxa de comunicacions telemàtiques per a les

La presentació de la xarxa telemàtica està prevista pel mes de març de 1997 anivell de tot Catalunya. anirà adreçada a tot el sector, des de fabricants, a distribuïdors, indústria, companyies, representants de l'administració, premsa diària i especialitzada, etc. Encara que resten per concretar els detalls, la presentació es podria fer a la sala de convencions de Telefònica a Barcelona a nivell VIP, i amb la possibilitat de tenir connexions directes amb una altra sala de Barcelona i d'altres de Tarragona, Lleida i Girona. Amb aquesta presentació es vol donar la importància que es mereix a un acte que hauria de tenir ressò a nivell de mitjans de comunicació de tot Catalunya.

empreses i associacions, tindrà una fase que consistirà en la distribució de disquets que contenen els programes específics i la connexió amb Inforvia ja preparada per a les 6.300 empreses que estiguin associades. Segons està previst, hi haurà una formació específica per a la utilització en cada un dels gremis, segons les seves característiques i necessitats.

FESTA DE CELEBRACIÓ DE L'ANIVERSARI DE NOVOLÈTRIC.

Novolètric va celebrar, el passat dia 4 d'octubre, la festa del vintè aniversari de l'obertura de l'establiment a la comarca d'Osona.

Es va fer una mostra dels principals productes de distribució que ha ofert aquesta empresa a tota la seva clientela. L'àpat de sempre sol acompanyar aquesta celebració que es va fer al restaurant La Masia de Perafita, a El Montanyà. Hi van ser convidats tots els clients de Novolètric, que al marge de gaudir de bon menjar, van participar en un sorteig en record dels 20 anys que ja fa que aquest magatzem treballa a la nostra comarca.

Novolètric ens ha dit que vol manifestar a tothom la massiva participació a la festa. Igualment va informar que a partir del mes de gener de 1997, oferiran als seus clients materials d'aigua i de calefacció, ampliant d'aquesta manera l'oferta comercial que ha tingut en els primers 20 anys a la comarca d'Osona.

JUDICI PER UN ACCIDENT PRODUÏT FA 5 ANYS.

El mes de novembre es va fer al jutjat número 2 de Vic el judici per presumta imprudència temerària en l'accident laboral que va patir Carles Puigseslloses, de Vic, ara fa 5 anys, quan aquest noi, que va perdre una cama, en tenia 17.

El fiscal va demanar 23'5 milions de pessetes al delegat de Fecsa a Vic i a tres industrials d'Osona.

L'accident es va produir el dia 26 de novembre de 1991 quan Carles Puigseslloses, que treballava d'aprenent d'electricista a l'empresa InstalVic, ajudava a moure una bastida, quan aquesta va tocar uns cables d'electricitat, presumtament més baixos dels sis metres reglamentaris que marca la llei, cosa que produí una forta descàrrega elèctrica, que va ocasionar que el jove Carles patís ferides a les dues cames, una de les quals malauradament es va haver d'amputar. Els fets es jutgen 5 anys més tard.

IMPORTACIÓ DE TUB DE COURE QUE NO COMPLEIX LA NORMATIVA EXIGIDA.

Com a conseqüència de la importació de partides de tub de coure que no compleixen la normativa exigida i amb la finalitat d'assegurar un servei adequat, i a la vegada per evitar posteriors responsabilitats, FERCA va organitzar una jornada de treball, que es va fer el dia 28 de novembre. Tot seguit destaquem els aspectes més importants d'aquella jornada.

A la reunió hi va assistir un representant del departament de consum i Seguretat Industrial de la Generalitat de Catalunya. Alfredo Berges, de SERCOBE i AENOR va parlar de la reglamentació espanyola del tub de coure i de la seva certificació. Després Juan Carlos Bilbao Arrate, que és advocat, va parlar de la responsabilitat del fabricant i de l'instal·lador quan un producte surt defectuós.

Sobre el control de producte a Catalunya, es va parlar del fet que es produeix un procés d'incompliment, i es va comentar sobre la forma d'actuació de l'administració en front d'aquests incompliments de les normatives i dels reials decrets. Es va parlar d'aixecar actes i, si s'escau, d'aplicar sancions.

Sobre AENOR, es va recordar que és una associació privada, sense ànim de lucre, dedicada a la confecció de normes (UNE) i de certificacions. Es va dir que les normes són documents voluntaris i no obligatoris, i que només es poden convertir en obligatoris, i que només es poden convertir en obligatoris si l'administració s'hi implica. Es va recordar que les normes són consensuades per totes les parts implicades, i que es fan en funció de l'experiència i del desenvolupament tecnològic.

En el decurs de la jornada de treball es va parlar de la comprovació que fa el fabricant de les variables que té un producte en el procés de fabricació, i es va dir que s'han de complir els requisits de seguretat i aptitud per la funció que tenen en cada cas.

També es va posar un exemple d'una denúncia fet per un usuari. A les 11 del matí aquest usuari avisa a AENOR del defecte que ha trobat en un producte, no cal dir que l'usuari s'ha d'identificar. A les 11.20, AENOR avisa al fabricant del producte de l'anomalia. A les 12.00 el fabricant es posa en contacte amb l'usuari. a la tarda, un representant del fabricant repara els mals ocasionats o simplement canvia l'aparell defectuós, el que faci falta. Tot seguit el fabricant compensa a l'usuari dels mals ocasionats, siguin econòmics o de qualsevol altra mena.

ELs instal·ladors també tenen responsabilitats sobre els productes defectuosos perquè fan un arrendament dels serveis del fabricant.

Sobre la responsabilitat dels fabricants i els instal·ladors en el moment en què es parla de productes defectuosos, es va dir que l'instal·lador adquireix responsabilitats, perquè s'enten que fa un arrendament dels serveis. En aquest sentit es va parlar del fet que l'instal·lador ha d'efectuar el treball segons la perícia d'un servei professional.

Sobre la llei d'ordenació de la construcció es va dir que està consensuada per totes les parts que hi intervenen. Pel que fa a les pòlisses d'assegurances, es va informar que no es podrà inscriure en el registre cap vivenda sense que tingui totes les pòlisses dels professionals que hi hagin intervingut.

Sobre el tub de coure UNE 37141, es va informar que en el futur s'haurà de substituir per la EN 1057.

Després es va parlar del vídeo del coure, que està orientat a futurs treballadors que en aquest moment estan estudiant. En aquest vídeo es parla de la fabricació, de la forma de subministrament, del procés d'instal·lació i soldadura, detallat en tot el seu procediment.

CALENDARI OFICIAL DE FESTES LABORALS A CATALUNYA PER L'ANY 1997.

Festes nacionals		Festes locals		
1 de gener	Cap d'any	Centelles:	1 setembre	30 de desembre
6 de gener	Reis	Manlleu:	27 de març	19 de maig
28 de març	Divendres Sant	Sant Hipòlit:	19 de maig	22 de setembre
31 de març	Dilluns de Pasqua Florida	Sant Julià:	19 de maig	22 de setembre
1 de maig	Festa del Treball	L'Esquirol	27 de març	19 de maig
24 de juny	Sant Joan	Sant Martí C.:	19 de maig	25 de juliol
15 d'agost	L'Assumpció	Sant Quirze:	19 de maig	16 de juny
11 de setembre	Diada Nacional	Taradell:	20 de gener	25 d'agost
1 de novembre	Tots Sants	Tona:	19 de maig	23 de juny
6 de desembre	Dia de la Constitució	Torelló:	1 d'agost	22 de setembre
8 de desembre	La Immaculada	Vic:	19 de maig	5 de juliol
25 de desembre	Nadal			
26 de desembre	Sant Esteve			

Festa recuperable: entre les festes que s'esmenten a continuació caldrà escollir-ne una que tindrà caràcter recuperable: 31 de març, 24 de juny i 26 de desembre.

Festes retribuïdes: Les altres dotze festes seran de caràcter retribuït i no recuperable.